

מכתבים

(המשך מעמוד 5)
סוכנות היהודית.

במלון בו אני גר, מתגוררת משפחה יהודית בת ארבע נפשות: האב בן 68, האם בת 58 ושתי בנות בגיל 27 ו-21. ברצונם לעלות ארצה. אבל הסוכנות אינה מאפשרת להם.

בארץ מדברים על עידוד עלייה, ואפילו משרד ממשלתי פתחו במיוחד למטרה זו. לאור הדוגמה הנ"ל, נשאלת השאלה: איזה מין עידוד הוא זה?

מושה שמש, חייד בפאריס

היכן האמנות?

כל הכבוד לציירים, או — יותר נכון — לאותם הקוראים לעצמם ציירים, על ההעזה שבהצגת "יצירותיהם" במוזיאון תל-אביב. יתכן שהם חיים באשלייה שאלה הן אמת יצירות אמנות. על זה אפשר למחול להם.

אבל מצד שני נר"א, שהם פשוט באים לעשות צחוק ולהונות את קהל ה"מבקרים" לקחת לוח מודעות ולשים אר"תו במיסגרת, זאת אמנות?

אני קורא לזה — תסלחו לי על ה"אייסנר

אייסנר

ביטוי — זבל, ואם למבקר האמנות אין אומץ לאמר זאת — אז אני אנדיר במילה אחת את תערוכת הסתיו: קסטרופה! **מיכאל אייכנר, תל-אביב**

אונסים וישראל

כאשר מסתכלים בתשומת-לב בתמונה של האי סקורפיוס — השייך למיליונר אונסיס — שהופיעה בשבוע שעבר בהעולם הזה (1627), מבחינים בדמיון עצום בצורה — למדינת ישראל.

האם שמתם לב לכך? **אלי שמעוני, נתניה**

כ"ן

כסנה לציבור הנשים במחילה מכבודה של נעמי אדווה, אני פ"י

קראוס

● העולם הזה מצטער על הטעות. תצ' לומיהם של כהן וקראוס — ראה תמונה.

תביעה מחברת-כסנה

נוכח השקרים הגסים, הדיבות החמורות והעלילות חסרות היסוד, שפירסם ח"כ אורי אבנרי על האירגון הסוציאליסטי הישראלי ("מצפן") בהעולם הזה (1627), בהסתרתו מאחרי חסינותו י"ד פרלמנטאריה, הריני חובע: יסיר הח"כ הנ"ל את חסינותו, כדי שאוכל לתבוע אותו לדין, ראו יקציב מקום נאות לתשובה מפורטת מעל גבי העולם הזה, על סכך הצי הרתו כי "על זכות זו (להשמיע את הדיעה המרגיזה והבלתי סופולארית ב" יותר) אנחנו מוכנים לההרג, פשוטו כמשמעו."

הנגבי

כי לא את חייו אני מחפש — רק את ישרו, פשוטו כמשמעו.

חיים הנגבי, חבר מערכת מצפן, תל-אביב

● ביטויים חריפים אינם תחליף לעובי דות. הקורא הנגבי מוזמן — ככל קורא אחר הרואה עצמו נפגע מפירסום בהעולם הזה — להביע את טענותיו במכתב עובדתי למערכת, באורך סביר. הדיבורים על החסינות הם חסרי-שחר.

כהן, אשתו ובתו

שוט מוכרחה לציין שהבחורה הגברית הוו היא לא כל-כך בסדר.

לדעתי, זו סכנה להתיר לה לטייל חופ-שייה ברחובות — ללא רשיון מיוחד — שכן היא מהחנה סכנה לציבור הנשים: היום היא מורידה פאה נוכרית בצירוף אגרוף בשיניים (העולם הזה 1623). מחר היא מקרפת, ומחרתיים? ... **מתלדדה זברואלי, כפר-סבא**

אלוהים כדיסקוטק

הכתבה שלכם אלוהים חי... ונמצא ב" דיסקוטק (העולם הזה 1627), מראה על ה"צניעות של הדתיים בארץ. במשך השנים האחרונות הם לא מפסיקים להשמיץ את הנוער החילוני, וטוענים שהוא עוסק רק ב"בילויים משחיתים."

והנה אנו רואים שגם צעירי הדתיים נדבקו בבילויים אלה. גם להם יש דיסקוטק קים ובחורות שרוקדות שם.

מעניין, מה תהיה התלונה הבאה של ה"דתיים נגד החילונים? **גדי שם-אור, יפ"י**

טעות-גסה!

הכתבה שלכם ספורט בלי רגליים (העולם הזה 1627), היא מאוד אנושית.

רק דבר אחד מעיב על רמתה: טעות-גסה שטעיתם כשהחלפתם את השמות מתחת ל"שתי התמונות. מתחת לתמונתו של קראוס מופיע שמו של כהן, ומתחת לתמונת כהן ומשפתו — מופיע שמו של קראוס.

אנא, תקנו את המעוות. **יונתן קאי, תל-אביב**

לא מרביצים!

בקשר לכתמה שלכם על הדיסקוטקים ה"דתיים, אני רוצה לציין שבדיסקוטק סיגלית לא היו אלה הצעירים הדתיים שתקפו את הכתב והצלם שלכם, כי אם אחד שקוראים לו שלמה עדני, שהוא אחד מבעלי סיגלית. הוא הועיק לכוצה של בריונים, אשר אף אחד מהם אינו דתי.

אנחנו אומנם לא רצינו שיצלמו אותנו, אבל אף פעם אנחנו לא מרביצים!

י. ה., רמת-גן

כן לסרס!

בעניין רב קראתי את דבריו של השופט אליאס כתי"ל בקשר לסירוס עבריינימין (העולם הזה 1627). אני חושב שיפה עשה השופט הנכבד שלא הסתיר את דעותיו.

אין דרך אחרת לרסן את פושעי-המין, אלא בעזרת "עונשים גופניים דרסטיים".

כדברי השופט. עובדה: העונשים הקיימים אינם מונעים את פשעי-המין המחרידים!

רק אם יודע עבריון שיאבד את כוח ה"גברא שלו, לא ינסה לתקוף נערות תמימות! **יפרח ירובלוב, חדרה**

לא לסרס!

... איך קצו שופט במדינת-ישראל של 1968 להוציא מפיו מילים כאלה?

אם לא הייתי פוחד מבזיון בית-הדין, הייתי מכנה את השופט בכינויים המתאימים! לסרס? מה אנחנו, ברברים?

שלמה חן, רמת-אביב

תקרית משעשעת

בקשר לכתבה שלכם, קומנדו 301 (העולם הזה 1627), הריני להעלות בפניכם את ה"עובדה שעל אף שכל הפרטים בסיפור נכרי נים — הר"י שיש לתקן עיוות קטן.

פקד משה ברנדט לא נפל ברישתו של הנוכל הערמומי, הוא אף גירש אותו מספר פעמים מהגפה.

מצער רק שהוא לא הספיק לראותו מצד-רף אל החלליה לתפיסת פרוצות, דבר ש"היה מונע, ללא ספק, תקרית משעשעת — אך בלתי-נעימה — זו.

איש משטרה לשעבר, תל-אביב

נקיון הארץ!

לנוהג המקובל בארץ: מלכלכים באין מפריע, ברשות הרבים.

דיירים וזרקים פסולת לחצר, כאילו ולא

רוטקס תמיד קרוב אליך

"מחוך" ב-7 צבעים-מל לליבוש

"רישתונית" התחחונים האורייים

"מנדי" בטנה מכוחה

"מיני-קיני" לצעירות ברוח

"גליה" של רוטקס עשוי מחוטי ר"אנקה" גומי טוב יותר. מתיחה לשני כיוונים טובה יותר. מידה אחת לכולן. בדוגמא רגילה ובקיני בשלל צבעים.

חוטי הלנקה מיוצרים בישראל בלעדית ע"י מפעלי הברלון בע"מ, |ברשותה של חברת הברליין שוצריה.

© M. Faraj שחם רבינון אילון